

Nr 832

Av herr Johansson i Växjö m. fl., *angående inträdesavgiften för telefonabonnemang.*

(Lika lydande med motion nr 733 i Första kammaren)

Inträdesavgiften vid telefonabonnemang torde ursprungligen ha haft till uppgift att täcka de omkostnader som uppstår för ny abonnent till följd av anskaffande av telefonapparat, installation med framdragande av ledningar, inkoppling i telenätet, införande av den nye abonnentens namn i telefonkatalogen m. m. Inträdesavgiften har väl fortfarande samma uppgift, även om det synes som om den höjts mer än vad dessa här nämnda initialkostnader för ny telefonabonnent stigit. Sålunda behöver televerket numera icke dra särskilda ledningar för varje ny telefonabonnent, eftersom sådana läggs in redan då byggnaderna uppförs. I så gott som alla äldre hus finns ledningar till följd av tidigare installation. Det direkta installationsarbetet för ny telefonabonnent består således numera ofta endast i att televerket sänder en telefonapparat till den nye abonnenten som med en stickkontakt kopplar telefonen i det redan befintliga urtaget för telefonen. Härtill kommer så naturligtvis koppling på telestationen.

I vår tid med stor rörlighet bland befolkningen blir det mer och mer vanligt att telefonabonnent måste upphöra med sitt telefonabonnemang. Anledningen kan vara förflyttning till ny arbetsplats, där permanent bostad inte kan anskaffas, det kan vara försämrad inkomst på grund av s. k. friställelse, det kan vara nedläggande av rörelse som föranleder minskat behov av telefon. Efter några år kan förhållandena ändra sig för telefonabonnent som upphört med sitt abonnemang så att han åter behöver telefon. Han har då åter att betala en ny inträdesavgift, vilken f. n. är på det förhållandevis stora beloppet av 300 kr. Visserligen har han haft möjlighet att bibehålla abonnemanget genom att betala kvartalsavgifterna på omkr. 25 kr., men mycket ofta har han måst avstå från abonnemanget på grund av kostnaden och ovissheten inför framtiden. Dessa telefonabonnenter, som av kostnads-skäl måste släppa sina telefonabonnemang, har självklart i regel mycket begränsade inkomster. Därför måste det anses vara så mycket mindre befogat att av dem ta ut en ny hög inträdesavgift när de på grund av ändrade förhållanden anser sig åter behöva telefon. Den nya inträdesavgiften ter sig som så mycket mer orättvis när man beaktar att avgiften uppenbarligen

är väsentligt högre än televerkets faktiska kostnader för den återinträdande abonnenten. I den mån inträdesavgiften avser kostnad för anskaffande av själva telefonapparaten har ju abonnenten redan erlagt denna kostnad.

Med hänvisning till ovanstående vill vi anhålla att riksdagen uttalar att televerket vid fastställande av sina taxor medger att person som betalat inträdesavgift för telefonabonnemang och sedan efter längre eller kortare tid upphört att vara telefonabonnent vid förnyat abonnemang skall befrias från ny inträdesavgift och erhålla telefon igen mot gällande avgift för flyttning av telefon.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala att televerkets taxor må ändras så, att avbrott i telefonabonnemang inte innebär att ny inträdesavgift måste erläggas vid förnyat abonnemang utan att i sådana fall blott gällande avgift för flyttning av telefon skall ifrågakomma.

Stockholm den 28 januari 1970

Bertil Johansson (cp)

i Växjö

Tage Sundkvist (cp)

Robert Dockered (cp)

Fritz Börjesson (cp)

i Glömminge

Nr 833

Av herrar **Jönsson** i Ingemarsgården och **Löfgren**, *angående radio- och televisionsverksamhetens framtida organisation och finansiering.*

(Lika lydande med motion nr 725 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården

Sigfrid Löfgren (fp)
